

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 205. — 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1880. — ΛΕΙΠΑ 10.

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἐκδοσις τῆς Ἑστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητὰς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ μέγας τοῦ Γένους εὐεργέτης κ. Κ. Ζάππας ἀνγγεῖλεν ὅτι τῆσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως 350,000 φράγκων διὰ τὰς ἐνεστώσας ἀνάγκας τοῦ ἔθνους.

Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενὴς κ. Ἰωάννης Ἀντωνιάδης προσήνεκε τῶν ἐν Μασσαλίᾳ ἰατρῶν κ. Σ. Μεταξῆ 10,000 φράγκα πρὸς καταρτισμὸν κινήτου νοσηλευτηρίου, τετηρομένου εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἡμιτέρου Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Οἱ ἐν Τάντα τῆς Αἰγύπτου μεγαλέμποροι ἀδελφοὶ Νικολαΐδα προσήνεγον εἰς τὸν πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογον λίρας 100, ἔγγραφοντες συνάμα καὶ ἑταίροι μετ' ἐπιστῶν συνδρομῆν λιρῶν 50.

Ὁ δήμαρχος Ἀθηνῶν κ. Δ. Σούτσος προσήνεκε δραχμ. 2,000 ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Βρεφοκομείου.

Ὁ κ. Μαρῖνος Κοριαλένιος προσήνεκεν ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν κορασίων δραχμ. 560.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Παρὰ τοῦ ἐν Λειψίᾳ γνωστοῦ ἐκδότου F. A. Brockhaus ἐξεδόθη ἄρτι τὸ περὶ τῆς Τροίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀνασκαφῶν σύγγραμμα τοῦ κ. E. Σλίμαν ὑπὸν τίτλον «Ἰλιος, ἡ πόλις καὶ χώρα τῶν Τρώων» (Ilios, Stadt und Land der Trojaner). Τὸ βιβλίον περιλαμβάνει 880 σελίδα, 180 δὲ εἰκονογραφαί, χάρται καὶ σχεδιογραφήματα κοσμοῦσι τὴν καὶ ἄλλως λίαν πολυτελῆ ἐκδοσιν. Πρωτέτακται δ' αὐτῷ μακρὰ αὐτοβιογραφία τοῦ κ. Σλίμαν, ἐν ἣ ἐξιστοροῦνται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τοῦ μέχρι τοῦδε βίου τοῦ διασημοῦ ἀρχαιοδίου.

Ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ἐν Λειψίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Καρόλου Foy «Φθογγολογία τῆς κοινῆς ἑλληνικῆς γλώσσης», περὶ ἧς μακρὰν κρίσιν δημοσιεύει ὁ ἐν Μοναχῷ καθηγητῆς κ. K. Krumbacher ἐν τῶν τελευταίων τεύχεσιν τῶν «Blätter für das bayr. Gymn. - und Realschulwesen».

Τὸ νέον μυθιστόρημα τοῦ λόρδου Βήκονσφελδ, ὃ «Ἐνδυμίων», οὗ τινος τὴν ἐκδοσιν εἶχον ἤδη προαναγγεῖλει αἱ ἐφημερίδες, ἐξεδόθη ἄρτι ἐν Λονδίνω εἰς τρεῖς τόμους. Εἶνε δὲ καὶ τοῦτο, ὡς πάντα τὰ ἔργα τοῦ λόρδου Βήκονσφελδ, μυθιστόρημα πολιτικόν, ἀλλὰ, ὡς γενικῶς κρίνεται, κατώτερον τὴν ἀξίαν τῶν προηγουμένων. Ἐν αὐτῷ φέρονται ἐπὶ σιγῆς πάντα τὰ μεγάλα πρόσωπα τῆς ἀγγλικῆς ἱστορίας τοῦ αἰῶνος τούτου, ὁ Βέλλιγγτων, ὁ Κάνινγκ, ὁ Πάλμεστον, ὁ Πίλ, μεταξὺ δ' ὄλων διακρίνεται καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ τοῦ λόρδου Βήκονσφελδ, καθότι περιπέτεια τινος τοῦ Ἐνδυμίωνος φαίνεται ὡς ἀντιγραφείσαι ἐκ τοῦ βίου τοῦ πρῶην πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας. Μάτην ὅμως θὰ ἐξήγηται τις νὰ ὀρίσῃ ἀκριβῶς πάντα τὰ διάφορα πρόσωπα τοῦ μυθιστορήματος, διότι ὁ μῦθος καὶ ἡ ἀλήθεια ἐναλλάσσονται καὶ συγγέονται ἐν αὐτῷ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν. Ἐχει δὲ ἡ ὑπόθεσις τοῦ μυθιστορήματος ἐν ὀλίγοις ὡς ἑπείτα: Ὁ Ἐνδυμίων καὶ ἡ διδύμος αὐτοῦ ἀδελφὴ Μύρα εἰσὶ πτωχότατοι ἀπόγονοι οἰκογενείας εὐγενούς καὶ ὀθλίας ἄλλοτε, ἀλλὰ κατόπιν καταστραφείσης. Τὰ δύο ταῦτα κύρια πρόσωπα ὁ λόρδος Βήκονσφελδ κατὰ τὴν συνήθειάν του κατακομθεὶ δι' ἐξόχων προτερημάτων, τὸν δὲ βίον αὐτῶν περιετῶ δὲ σειρὰν ἀπαύσιων εὐτυχημάτων. Ἡ Μύρα εἶνε πασῶν τῶν γυναικῶν ὀρασιώτατη, νυμφεύεται δὲ ἐν τέλει ἐξόριστον τινὰ βασιλέα, ὅστις κατόπιν ἀνακτᾷ τὸ στέμμα του. Ὁ δὲ Ἐνδυμίων ἀναδεικνύεται, ὑπερτικῶν μυρίας τῆς τύχης ἐναντιότητος, καταλαβὼν δὲ ὑψηλὴν πολιτικὴν θέσιν, ἀποκροῦει

προσνευχθεῖσαν αὐτῷ τὴν χεῖρα τῆς πλουσιωτάτης ἐν Ἀγγλίᾳ κληρονόμου, νυμφεύεται κόρην τινὰ, ἧς ἤρασθη, ὅτε δὲ ἐν τέλει τοῦ μυθιστορήματος συναντᾶται ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ μετὰ τῆς βασιλίσσης Μύρας (ὑπὸ τὸ πρόσωπον τοῦτο διακρίνει τις ἐν ταῦθα τὴν εἰκόνα τῆς πρῆην αυτοκρατορίας Ἐδγενης) ἔχουσι φθάσει ἀμφοτέρω εἰς τὸ ἀνώτατον τῆς εὐτυχίας σημείον. Τοιοῦτος γενικώτατα εἶνε ὁ μῦθος τοῦ διηγήματος, ἐν ᾧ ἐγκαταπλέονται πλείστα ἐπεισόδια, νῦν μὲν σοβαρὰ ἄλλοτε δὲ ἱλαρὰ, καὶ περὶ οὗ δύναται τις εἰπεῖν ὅτι, ἐὰν ἀντανακτᾷ τὰς ἐλλείψεις τοῦ μυθιστοριογράφου Βήκονσφελδ, παρέχει ὅμως ἀπ' ἑτέρου καὶ εἰκόνα τῶν λαμπρῶν πλεονεκτημάτων τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ βίου του. Ὁ ἀγγλικὸς τύπος, ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ «Ἐνδυμίωνος», παραιτήσας ἐπὶ στιγμὴν τὰς πολιτικὰς συζητήσεις, ἀφιερῶ στήλας ὀλοκλήρους εἰς ἀνάλυσιν καὶ ἐπίκρισιν τοῦ νέου ἔργου τοῦ πρῆην πρωθυπουργοῦ. Τὰ «Ἡμερησία Νέα» λέγουσιν ὅτι ὑπάρχουσι μὲν καὶ ἄλλοι μεγαλείτεροι τοῦ λόρδου Βήκονσφελδ μυθιστοριογράφοι καὶ πολιτικοί, ἀλλ' ὅμως ἡ θέσις αὐτοῦ πρὸς οὐδένα ἐπιδέχεται σύγκρισιν. Διότι μόνον αὐτὸς συνενοεῖ ἐν ἑαυτῷ ἀμφοτέρως τὰς ιδιότητας εἰς βαθμὸν ἔξοχον.

Ὁ ἐκδοὺς τοῦ μυθιστορήματος τυπογράφος Λόγμων ἠγύρασεν αὐτὸ παρὰ τοῦ συγγραφέως ἀπὸ 10,000 λιρῶν προτίμων.

— Ὁ Γερμανὸς καθηγητῆς κ. Λόδε ἐξέδωκεν ἐσχάτως διτόμον μυθιστόρημα, πραγματευόμενον «τοὺς χρόνους τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος» Ὅθωνος.

— Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1881 θέλει συνελθεῖν τὸ πρῶτον διεθνὲς Συνέδριον τῶν μεταβιβωμιστῶν τῆς ὀρθογραφίας. Μέχρι τότε δὲ ἡ ἀγγλικὴ Ἑταιρεία τῆς ὀρθογραφίας ἐλπίζει νὰ δυνθῆ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Κόινον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ νὰ ὑποβάλλῃ σύστημά τι νέον ὀρθογραφίας. Τὸ ἐπιβραδύνον τὰς ἐργασίας αὐτῆς εἶνε ἡ δυσκολία περὶ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν εἰς τὴν μελέτην αὐτῆς ὑποβαλλομένων σχεδίων.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ Ἐδιμβούργου ἐψήφισεν πάλιν 1200 λιρῶν στερίλων πρὸς κατασκευὴν 30 ἀγαλαμάτων περιστανωτῶν τοῦς ἡρώας καὶ ἡρωίδας τῶν μυθιστορημάτων τοῦ Walter Scott. Τὰ ἀγαλάματα ταῦτα θέλουσι τεθῆ εἰς ἐπίτηδες κατασκευασθείσας θέσεις ἐν τῷ μνημείῳ τοῦ Ἰδρυθέντι εἰς τιμὴν τοῦ ἐνδόξου μυθιστοριογράφου ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἐδιμβούργου.

Ἐν τῇ πόλει Madras τῶν Ἰνδιῶν ἐξεδόθη ἐσχάτως μετάφρασις τοῦ «Ἰουλοῦ Καίσαρος» τοῦ Σαίξπηρου εἰς τὴν ἰδικὴν διάλεκτον Telougou, ἧτις εἶνε ἀρχαιότερα καὶ τῆς σακκερτικῆς. Ἐν Βομβῆ δὲ ἐξιδάχθη λίαν ἐπιτυχῶς ὑπὸ θιάσου ἰθαγενῶν ὀποκρίτων κωμῆδων τῆς τοῦ Σαίξπηρου ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ καλουμένῃ mahratte.

Κατὰ τὰ τελευταῖα 11 ἔτη ὁ Ἐδισών, ὁ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς περιπόμους εὐεργέτης, ἔλαβε παρὰ τῆς κυβερνήσεως 230 πονηρία δι' ἀνακαλύψεις αὐτοῦ, ὧν 38 μὲν διὰ τὸν αὐτόματον τηλεγράφον, 8 διὰ τὸν διπλοῦν καὶ τετραπλοῦν τηλεγράφον, 38 διὰ τὰ τηλεγραφικὰ πισωτήρια, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τὸ ἠλεκτρικὸν ἐλατήριον, τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς καὶ ἄλλας ἀνακαλύψεις.

Πρὸ καιροῦ ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀνέθηκεν εἰς τὸ ἀγγλικὸν ἐπιτελεῖον νὰ συντάξῃ τὸν χάρτην τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἰς μεγάλῃν κλίμακα. Ἡ ἐργασία αὕτη διαρκεῖ ἤδη τριάκοντα ἔτη, καὶ μόλις θὰ τελειώσῃ κατὰ τὸ 1898, ἔνεκα ἐλλείψεως εἰδικῶν ἀνδρῶν. Κατὰ τὴν «Revue d'Administration» ἡ συντέλεσις τοῦ χάρτου τούτου ὀφείλει στοιχίσει εἰς τὴν Ἀγγλίαν πλέον τῶν 7,500 φράγκων καθ' ἑκάστην, ἧτις 3 περίπου ἑκατομμύρια ἐτησίως ἢ 140 ἑκατομμύρια δι' ὅλην τὴν ἑρασίαν.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ψῶμι κ' ἄλάτι.

Ὅπως ἐκφραστικῶς λέγουσιν οἱ Ῥῶσοι τὴν ἐστίασιν, ἣν προσφέρει τις εἰς τὸν ὑπ' αὐτοῦ κενιζόμενον. Ἐσχάτως δὲ εἰς τὸν μέγαν δούκα Κωνσταντίνον, τὸν πατέρα τῆς ἡμετέρας βασιλίσσης, διατιρόντα ἐν Παρίσιος, προσέφερε ψῶμι κ' ἄλάτι ὁ Ἐμίλιος Γιραρδίνος, ὁ γνωστὸς ἐπιφανὴς δημοσιογράφος καὶ διευθυντῆς τῆς ἐφημερίδος «Γαλλία». Τὰ τῆς ἐστίασεως ταύτης τοῦ δημοκρατικοῦ δημοσιογράφου